

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2000/78/EK⁽¹⁾ 2. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts, kā arī 6. panta 1. punkts vai attiecīgi Savienības tiesību principi, proti, tiesiskās drošības, iegūto tiesību saglabāšanas un iedarbīguma principi ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem nav saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkots, saskaņā ar kuru tādu ierēdņu grupai, kuri līdz 2021. gada 1. decembrim ieguva tiesības uz pensiju (*Pensionsgesetz* 1965 [1965. gada Pensiju likumā] paredzēto pensijas kopumu), izdienas pensija pirmoreiz ir indeksējama tikai no tā kalendārā gada 1. janvāra, kas ir otrs nākamais gads pēc gada, kurā radušās tiesības uz izdienas pensiju, savukārt tādu ierēdņu grupai, kuri tiesības uz izdienas pensiju (1965. gada Pensiju likumā paredzēto pensijas kopumu) ieguva vai attiecīgi iegūs tikai pēc 2022. gada 1. janvāra, izdienas pensija pirmoreiz ir indeksējama jau ar tā kalendārā gada 1. janvāri, kas ir nākamais pēc gada, kurā radušās tiesības uz izdienas pensiju?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV 2000, L 303, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 7. februārī iesniedza Tribunale ordinario di Bologna (Itālija) – BU/Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione – Unità Dublino

(Lieta C-80/22)

(2022/C 158/09)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Bologna

Pamatlietas puses

Prasītājs: BU

Atbildētāja: Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione – Unità Dublino

Prejudiciālie jautājumi

1) Kādas juridiskās sekas ir paredzētas Eiropas Savienības tiesībās gadījumā, ja valsts, kas iesniedz pieprasījumu atpakaļuzņemšanas procedūras ietvaros saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulas (ES) Nr. 604/2013⁽¹⁾ 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ir pārkāpusi šīs regulas 4. pantā paredzēto informēšanas pienākumu vai 5. pantā paredzēto pienākumu veikt personisku sarunu ar pieteikuma iesniedzēju, un it īpaši, vai Regulas (ES) Nr. 604/2013 4. un 5. pants ir jāinterpretē:

- tādējādi, ka gadījumā, ja personai, kas atrodas regulas 23. pantā aprakstītajā situācijā, nav ticis piegādāts 4. panta 2. punktā minētais informatīvais buklets, vai arī nav tikusi veikta personiska saruna ar pieteikuma iesniedzēju regulas 5. panta izpratnē, tas vien izraisa pārsūtīšanas lēmuma nelabojamu prettiesiskumu un no tā izrietošo kompetences izskatīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu pāreju uz dalībvalsti, kas iesniedz [atpakaļuzņemšanas] pieprasījumu;
- vai arī tādējādi, ka pārsūtīšanas lēmuma prettiesiskuma konstatēšanai ir nepieciešams apgalvot un pierādīt, ka procedūras iznākums būtu citāds, ja [atpakaļuzņemšanas] pieprasījumu iesniedzējas valsts iestāde būtu izpildījusi Regulas (ES) Nr. 604/2013 4. un 5. pantā paredzētos pienākumus;
- vai arī tādējādi, ka [atpakaļuzņemšanas] pieprasījumu iesniedzējas valsts iestādei pavisam nav pienākuma nodrošināt ārvalstniekam, kam piemēro pārsūtīšanas procedūru uz pieprasījumu saņēmušo dalībvalsti, Regulas (ES) Nr. 604/2013 4. un 5. pantā paredzētās informēšanas un līdzdalības garantijas?

2) Vai Regulas (ES) Nr. 604/2013 27. panta 1. punkts, to skatot atsevišķi vai kopā ar Hartas 47. pantu, ir jāinterpretē:

- tādējādi, ka tajā ir paredzēts pienākums nodrošināt regulas 4. un 5. pantā paredzētās garantijas ārvalstniekam, kam piemēro pārsūtīšanas procedūru uz citu dalībvalsti, jo tas ir instruments, kas kalpo, lai aizsargātu tiesības izmantot efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli pret pārsūtīšanas lēmumu;

- apstiprinošas atbildes gadījumā, tādējādi, ka tiesu iestādei, kas izskata lūgumu atcelt pārsūtīšanas lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 604/2013 27. pantu, ir tiesības pārskatīt pēc būtības lēmumu, ar kuru pieprasījumu saņēmušās valsts administratīvā iestāde, piemērojot regulas III nodaļā izklāstītos kompetences [noteikšanas] kritērijus, ir konstatējusi savu kompetenci pieņemt lēmumu par personas iesniegto starptautiskās aizsardzības pieteikumu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV 2013, L 180, 31. lpp.).